

למטה. אדם אחד למעלה למעלה.
 ם נסתר שהיא ם מלם רבה
 המשרה. ד' תחתון שנסתר
 במערב. וזה כללות שלמעלה
 ושלמטה. נתקן למעלה ונתקן
 למטה.

בשירדו האותיות הללו למטה
 כלם כאחד בשלמותו, נמצא זכר
 ונקבה, ונקבה נדבקה באחוריו,
 עד שהפיל עליו תרדמה וישן,
 והיה מטל במקום בית המקדש
 למטה.

ונסר אותו הקדוש ברוך הוא
 ותקן אותה כמו שמתקנים את
 הפלה והכניסה אליו. זהו שכתוב
 ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר
 תחתנה. ויקח אחת דוקא. בספרי
 הראשונים מצאנו, זו לילית
 ראשונה שהיתה עמו והתעברה ממנו,
 ולא היה כנגדו עור, כמו שכתוב ולאדם
 לא מצא עור כנגדו. מה זה עור? סמך. עד
 אותה שעה שכתוב לא טוב היות האדם
 לבדו אעשה לו עור כנגדו. בא ראה, אדם
 אחרון הכל היה, שכך ראוי להביא שלום
 על העולם.

עוד אמר רבי שמעון, כתוב וכל
 שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל
 עשב השדה טרם יצמח פי לא
 המטיר ה' אלהים על הארץ וגו'.
 וכל שיח השדה - אלו עצים
 גדולים שנגטעו אחר כך והיו
 קטנים.

בא ראה, אדם וחוה זה בצד זה
 נבראו. מה הטעם לא נבראו פנים
 בפנים? בגלל שכתוב פי לא
 המטיר ה' אלהים על הארץ,
 והזווג לא נמצא בתקונו פראוי.
 וכשנתקנה זו שלמטה וחרו
 להיות פנים בפנים, כן נמצא
 למעלה.

לעילא וכליל לתתא. אדם אחד לעילא
 לעילא. ם סתימא דאיהי ם מלם רבה
 המשרה. ד' תתאה דסתימא במערב. ודא
 כללא דלעילא ותתא. אתתקן לעילא אתתקן
 לתתא.

אלין אתוון פד נחתא לתתא כלהו כחדא
 באשלמותיה אשתכח דכר ונוקבא.
 ונוקבא בסטרוי אתדבבת. עד דאפיל עלויה
 שנתא ודמוך. והוה רמי באתר דבי מקדשא
 לתתא.

ונסר ליה קדשא בריך הוא ותקין לה פמה
 דמתקנין לכלה ואעלא ליה. הדא
 הוא דכתיב ויקח אחת מצלעותיו ויסגור
 בשר תחתנה. ויקח אחת דייקא. בספרי
 קדמאי אשפחנא דא לילית קדמיתא דהות
 עמיה ואתעברת מניה ולא הות לקיבליה
 עזר פמה דכתיב ולאדם לא מצא עזר
 כנגדו. מאי עזר סמך. עד ההיא שענתא
 דכתיב לא טוב היות האדם לבדו אעשה
 לו עזר כנגדו. תא חזי אדם בתראה
 דכלא הוה. דהכי אתחזי למיתי על עלמא
 שלים.

הו אמר רבי שמעון פתיב וכל שיח השדה
 טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
 טרם יצמח פי לא המטיר ה' אלהים
 על הארץ וגו'. וכל שיח השדה אלין
 (דף זה ע"א) אילנין רברבין דנטיעו לבתר
 והו זעירין.

תא חזי, אדם וחוה דא בסטרא דדא
 אתבריאוו. מאי טעמא לא אתבריאוו

אנפין באנפין. בגין דכתיב פי לא המטיר
 ה' אלהים על הארץ וזווגא לא אשתכח בתקוניה פדקא יאות. וכד
 אתתקן האי דלתתא ואתהדרו אנפין באנפין כדין אשתכח לעילא.

בַּמִּזְבֵּחַ מִן הַמִּשְׁפָּן דְּכַתִּיב, (שמות מ) הוּקַם
 הַמִּשְׁפָּן בְּגִין דְּמִשְׁפָּן אַחְרָא אִתְּקַם
 עִמֵּיהּ. וְעַד לָא אִתְּקַם לְתַתָּא לָא אִתְּקַם
 לְעֵילָא. אוּף הֵכָא כַּד אִתְּקַם לְתַתָּא אִתְּקַם
 לְעֵילָא. וּבְגִין דְּעַד כְּעַן לָא אִתְּקַם לְעֵילָא
 לָא אִתְּבְּרִיא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין. וּקְרָא אוּכַח
 דְּכַתִּיב כִּי לָא הִמְטִיר יְיָ אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ.
 וּבְגִינֵי כֵּךְ וְאַדָּם אִין דְּלֹא הוּהוּ בְּתַקוּנֵיהּ.

וְכַד אִשְׁתְּלִימַת חוּהוּ אִשְׁתְּלִים אָדָם. וְקָדָם
 לְכֵן לָא אִשְׁתְּלִים. וְרוּזָא דָּא דְּעַד כְּעַן
 לָא אִית אֶת סִמְךָ בְּפִרְשָׁתָא. וְאַף עַל גַּב
 דְּחִבְרִיא אֲמֵרוּ. אֲבָל סִמְךָ דָּא עֵזֵר. וְדָא עֵזֵר
 דְּלְעֵילָא דְּאִתְּהִדֵּר לְעֵילָא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין דְּכַר
 וְנוּקְבָא. אִסְתְּמַךְ דָּא לְקַבֵּל דָּא וְדָא. (תהלים קיא)
 סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִים בְּאַמַּת וְיִשְׂרָאֵל.
 סְמוּכִים, דָּא דְּכַר וְנוּקְבָא דְּאַנּוּן סְמוּכִים
 כְּחֻדָּא (נ"א דְּאַנּוּן סְמוּכִים עוֹלָם תַּתָּא בְּעוֹלָם עֵלְמָא דְּעַד לָא אִתְּקַם
 עוֹלָם תַּתָּא לָא אִתְּקַם הוּוּ עוֹלָם דְּקַמְרָן) (הא עוֹלָם דְּקַמְרָן
 תַּלְיָא בְּעוֹלָם דְּלַתְמָא וְכַד לָא אִתְּקַם עוֹלָם דְּלַתְמָא לָא אִתְּקַם הוּוּ
 עוֹלָם דְּקַמְרָן).

כִּי לָא הִמְטִיר יְיָ אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ. דְּהָא
 דָּא בְּדָא סְמִיךְ. וְעוֹלָם דָּא תַּתָּא כַּד
 אִתְּקַם וְאִתְּהִדֵּרוּ אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין וְאִתְּקַמוּ
 אִשְׁתַּכַּח סִמְךָ לְעֵילָא. דְּהָא מְקַדְּמַת דְּנָא לָא
 הוּהוּ עוּבְדָא בְּתַקוּנָא (נ"א עוֹלָם בְּתַקוּנֵיהּ) בְּגִין דְּלֹא
 הִמְטִיר יְיָ אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְדָא כְּדָא תַּלְיָא.
 מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ דָּא
 תַּקוּנָא דְּלַתְמָא לְבַתֵּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל
 פְּנֵי הָאָדָמָה. וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ דָּא
 תִּיאוּבָתָא דְּנוּקְבָא לְגַבֵּי דְּכוּרָא. דְּכַר אַחַר
 מְאִי טַעְמָא לָא הִמְטִיר בְּגִין דְּלֹא אִשְׁתַּכַּח
 תַּקוּנָא דְּיַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ. וְעַל דָּא מִן אֲרַעָא
 תַּתָּא אִתְּעַר עוּבְדָא לְעֵילָא.

מַה פְּתוּב אַחֲרֵינוּ? וְאֵד יַעֲלֶה מִן
 הָאָרֶץ, זֶה תַּקוּן שְׁלֵמָה. אַחַר כֵּךְ,
 וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְאֵד
 יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ - זוּ הַשְׁתַּקְּקוּת
 הַנּוּקְבָא לְזַכָּר. דְּכַר אַחַר, מַה
 הִטְעַם לָא הִמְטִיר? בְּגִלְלָא שְׁלֵמָה
 נִמְצָא תַּקוּן שְׁיַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ. וְעַל
 זֶה מִן הָאָרֶץ הַתַּחְתּוּנָה הַתְּעוּרָה
 מַעֲשֵׂה לְמַעְלָה.